

Dragi frati si surori

Am fost informați ca consulul roman de la Los Angeles s-ar putea sa poată face o vizita in orașul Portland dacă sunt destui cetățeni romani care are avea nevoie de serviciile consulatului. Inca nu este sigur dacă este posibil, dar vom face aceasta încercare. Prin urmare, toti cei care ar fi interesati de a obtine diferite servicii de la cosulatul roman, trebuie sa trimita un email la ziarul Romanian Times pe care il primim si noi la biserica. In acest email sa mentionati cine santeti si ce fel de servicii aveti nevoie. In functie de cerinte, ziarul va pune un anunt prin care speram sa putem facilita deplasarea consulului in aria noastra.

IMPORTANT: Va rog sa trimiteti acest email imediat la ziar intr-ucât urmatoarea editiie se publica in curand.

contact@romaniantimes.com

Romanian Baptist Church

of Portland, OR

Salutul nostru

"Sufletul nostru
nădăduiește în Domnul;
El este Ajutorul și Scutul
nostru.

Da, inima noastră își
găsește bucuria în El,
căci avem încredere în
Numele Lui cel Sfânt."

Psalm 33:20-21

Pastor:
Ioan Brisc

Pastor:
Ciprian
Ardelean

welcome!
bine ai venit!

06 Mai 2018

Psalmul 95
1 Veniți să strigăm de
bucurie către Domnul, să
strigăm către Stânca
mântuirii noastre!

Evrei 2
12 "Voi vesti
Numele Tău fraților
Mei; Te voi lăuda în
mijlocul adunării!"

Psalmul 101
1 Voi cânta îndurarea și
judecata, Ție Îți voi cânta,
Doamne!

Ce este gloria lui Dumnezeu?

Răspuns: Gloria lui Dumnezeu este frumusețea Spiritului Său. Nu e o frumusețe estetică sau materială, ci este frumusețea care emană din caracterul Său, din tot ceea ce este. Iacov 1:10 îl cheamă pe bogat să „se laude cu [să-și găsească gloria în] smerirea lui”, indicând o glorie care nu înseamnă bogăție sau putere sau frumusețe materială. Această glorie îl poate încununa pe un om sau poate umple pământul. E văzută în om și pe pământ, dar nu e a lor, ci e a lui Dumnezeu. Gloria omului e frumusețea spiritului său, care e imperfectă și, în cele din urmă, trece și, prin urmare, este umiltoare – după cum ne spune versetul. Dar gloria lui Dumnezeu, manifestată în toate atributele Lui laolaltă, nu trece niciodată. Este eternă.

Ceea ce cu toții avem nevoie să înțelegem este că gloria lui Dumnezeu este constantă și, pe parcursul vieții, o vom vedea manifestată în diferite locuri, în această persoană sau în acea pădure sau într-o poveste de dragoste și eroism, ficțiune sau nonficțiune sau în viața noastră personală. Dar în cele din urmă, toată această glorie se întoarce la Dumnezeu. Și singura cale înspre Dumnezeu e prin Fiul Său, Isus Cristos. Vom găsi sursa întregii frumuseți în El, în cer, dacă suntem în Cristos. Nimic nu va fi pierdut pentru noi. Toate acele lucruri care au pălit în viață le vom găsi din nou în El.

(continuare din buletinul trecut)

Capitolul 1: Inceputurile orientării muzicale protestante

Capitolul 2: Rădăcinile muzicii protestante

Capitolul 3: Martin Luther, artizanul muzicii protestante

Capitolul 4: Impactul Reformei asupra muzicii europene

Reforma, ca mișcare religioasă, a fost adoptată de popoarele de origine germanică din nordul și vestul Europei. Popoarele latine din sudul Europei au rămas credincioase sistemului romano-catolic, respingând Reforma. Reforma protestantă a creat Biserica Lutherană, Reformat-Calvină, Biserica Anglicană și Mișcarea Anabaptistă, din care se vor forma multe alte mișcări și biserici radicale și independente în Europa, dar mai ales Biserica Protestantă de pe continentul american.

În urma consolidării Reformei din punct de vedere teologic, au loc mișcări sociale care au dat naștere războiului țărănesc german (1525) de care Martin Luther s-a distantat, afirmând că nu concepe propovăduirea Evangheliei prin violență. Odată cu dezvoltarea social-economică politică și culturală a Poloniei, în a doua jumătate a secolului XV și prima jumătate a secolului XVI, are loc răspândirea umanismului și a Reformei în Polonia. În Polonia, Reforma a fost făcută de nobilime și burghezie. Învățăturile lui Jan Huss și-au găsit numeroși adepți în Polonia, în special în mediile universitare, orașele Gdansk, Poznan și Cracovia trecând de partea protestanților. De altfel, izgonirea husiților din Cehia în anul 1548 a contribuit la o mare răspândire a ideilor lor în Polonia.

Ideologul Reformei poloneze a fost Mikolaj Rej (1505–1569) care a tradus în proză psalmii în limba poloneză, iar compozitorul Waclaw Szamotuly (1524-1560) i-a pus pe muzică. Imnurile cehe erau răspândite în Polonia, numeroase cântece husite fiind tipărite aici, fiind interzise în Cehia. Ca și în Cehia, Reforma a precedat înflorirea umanismului în Polonia. Aripa stângii Reformei poloneze era reprezentată de frații polonezi care proclamau egalitatea dintre clase, fapt ce a dus la întoarcerea nobilimii în sânul bisericii catolice. În anul 1555, când a fost publicată *Psaltirea* lui Rej, Seimul întrunit la Piotrkow a legalizat existența bisericilor reformate. De asemenea, reprezentantul protestantismului polonez, teologul, poetul și activistul muzical Andrzej Trzciewski (1530-1584) este autorul câtorva melodii din culegerea lui Artomiusz și autorul unei traduceri excelente a psalmului unu inclus în *Culegerea de cântece religioase cu muzică* (Cracovia, 1557). Numeroase *Psaltiri*, *Cantionaluri* și *Sfinte Scripturi* erau editate în limba poloneză. Waclaw Szamotuly (1520-1560) va pune pe muzică, pentru cor mixt pe patru voci, *Psaltirea lui Rej*. Culegerea cea mai răspândită de cântece protestante poloneze a fost *Cantionalul* luteranului Piotr Artomiusz (1552-1609), apărută în mai multe ediții, în care melodiile, în marea lor majoritate, sunt scrise pe o voce păstrându-se uniformitatea coralurilor luterane. Școlile protestante din Bielzicy, Kozminsk, Leszen, Bojanowo, Tourn, Gdansk, Cracovia vor ajuta la creșterea rolului muzicii protestante în Polonia. Un alt compozitor important a fost Mikolaj Gomólka (1539–1609) care a sintetizat și prelucrat creator muzica polifonică europeană și cea poloneză. În întregime *Psaltirea Kochanowski - Gomólka* rămâne cea mai de seamă lucrare a culturii poloneze a Renașterii și a artei mondiale dar și a muzicii protestante poloneze.

Reforma engleză a coexistat cu umanismul englez, fiind inițiată de rege, pregătirea ei făcându-se într-un timp îndelungat. La fel ca și Jan Huss, John Wycliffe (1320–1384) a valorificat sentimentul antipapal naționalist în timpul Captivității Papale, când papa locuia la Avignon. Tendințele reformatoare s-au cristalizat în jurul învățăturilor lui John Wycliffe și adepților săi lollarzii. Ideile sale se opuneau dogmelor Bisericii Romane, atacând papalitatea în anul 1379, spunând că Hristos este capul Bisericii și nu papa. El afirma că Biblia este autoritate pentru credincios și singurul izvor al credinței.

(... continuare în buletinul următor - **Capitolul 4, partea II: Impactul Reformei asupra muzicii europene**)

6 mai 2018

A dăruii dintr-o inimă generoasă

Text: **Exodul 35:20-29; 2 Corinteni 9:6-8**

Verset de aur: **2 Corinteni 9:6**

Prezentarea lecției:

Scopul – Să ne amintim modul în care poporul lui Israel a demonstrat generozitate în finanțarea construcției cortului întâlnirii. Să comparăm texte din Vechiul și din Noul Testament despre dărnicie. Să identificăm un mod de a ne exprima mai bine generozitatea și să planuim să îl punem în aplicare.

Contextul lecției:

leșirea din Egipt și primirea legii la Sinai au constituit începuturile națiunii israelite. Să nu uităm că urmașii lui Avraam au trăit timp de mai mult generații în Egipt și au învățat unele dintre tradițiile religioase ale acestui popor. Și din acest motiv, primele două porunci ale decalogului subliniau devoțiunea poporului față de Dumnezeu. Tot pentru a reeduca poporul din punct de vedere religios, Dumnezeu i-a poruncit lui Moise să construiască un sanctuar, un centru național de închinare, care s-a numit Cortul Întâlnirii.

Dărnicia în Vechiul Legământ (Exodul 35:20-29)

- Dătător de bunăvoie (v. 20-22a)

-Daruri valoroase (v. 22b-28)

-Dătător ascultător (v. 29)

Dărnicia în Noul Legământ (2 Corinteni 9:6-8)

-Legea secerișului (v. 6)

-Decizia dătătorului (v. 7a)

-Dragostea lui Dumnezeu (v.7b)

-Abilitatea lui Dumnezeu (v. 8)

Aplicație practică

-Cele două provocări la dărnicie: cea a lui Moise pentru poporul lui Israel, și cea a lui Pavel pentru corinteni, au motive diferite. Israelitilor li s-a cerut să dăruiască pentru un loc de închinare pe care să-l folosească ei, corintenilor li s-a cerut să dăruiască pentru beneficiul altor persoane, pe care ei nici nu le cunoșteau. Chiar dacă cele două situații sunt diferite, ele au un factor comun: dorința de a dăruii.

-Când suntem confrunțați cu o cerere de dărnicie, trebuie să ne evaluăm atitudinea înainte de a ne verifica contul bancar.

Atitudinea corectă este cea demonstrată de Domnul Isus (2 Corinteni 8:9).

13 mai 2018

Să aducem roadele dintâi

Text: **Leviticul 2:14, 23:9-22**

Verset de aur: **Leviticul 23:10**

Prezentarea lecției:

Scopul – Să înțelegem ce înseamnă să aduci roadele dintâi și să vedem care este relația dintre acest concept al roadelor dintâi și Noul Legământ.

Contextul lecției:

Fiecare cultură are tradiții diferite și evenimente diferite care marchează anumite momente importante din acea cultură.

Corelația dintre sărbătorile agrare și poporul lui Dumnezeu nu este o coincidență.

Dumnezeu a acționat cu putere să-și scoată poporul din robie și să-i ducă în țara promisă. Poporul trebuie să înțeleagă și să recunoască faptul că prezența lor în acea țară era un dar din partea lui Dumnezeu. Țara îi aparține lui Dumnezeu, însă datorită harului său, Dumnezeu le permite israeliților să locuiască acolo și să prospere. Tot ceea ce au este un dar din partea lui Dumnezeu. În textul de astăzi Israelii încă nu ajunseseră în Țara Promisă, ei se aflau încă la Sinai. Dumnezeu își stabilea însă principiile de viață pentru poporul său.

Pregătirea roadelor dintâi (Leviticul 2:14)

Aducerea roadelor dintâi (Leviticul 23:9-14)

- Prezentarea (v. 9-13)

- Momentul adecvat (v. 14)

Împărtășirea binecuvântărilor (Leviticul 23:22)

Aplicație practică

1. Conceptul de Roade dintâi are o semnificație aparte pentru credincioșii creștini. Domnul Isus este numit „pârğa”, sau „cel dintâi rod” (1 Corinteni 15:20, 23). De asemenea, în urma lucrării Domnului Isus, noi beneficiem de „cele dintâi roade ale Duhului” (Romani 8:23). Până la urmă, devenim și noi un fel de „pârğă” (Iacov 1:18).

2. Ce înseamnă că suntem un fel de pârğă, un soi de roade dintâi? Înseamnă că mărturia noastră de copii ai lui Dumnezeu, răscumpărați prin sângele Domnului Isus trebuie să fie centrală în modul în care ne trăim viața.

3. Văd cei din jurul nostru rezultatele (roadele) lucrării de mântuire a Domnului Isus în viața noastră, sau alt fel de roade? Suntem noi sare și lumină, sau nu?